

BODROGKÖZ

A „BODROGKÖZI KULTUREGYESÜLET” HIVATALOS LAPJA

Megjelenik minden második szombaton
a „Zemplén” mellékleteként
Hirdetések tarifa szerint

SZERKESZTIK:
KÁNTOR MIHÁLY és
SZ. SZÁSZ TIHAMÉR

SZERKESZTŐSÉG: Ricse (Telefon 13)
KIADÓHIVATAL: Sátoraljaihely,
Vármegeyháza II. udvar (Telefon 109)

Falu-nap Ricsén.

Mozgalmas napja volt a bodrogközi járás székhelyének: Ricsének január 18 án. E napon rendezte meg ugyanis a Falu Szövetség az egész járásra kiterjedő Falu-napot, amelyen a járás minden községe képviseltette magát. Megjelent azon a bodrogközi intelligencia is — csaknem teljes számban és ott volt a leginkább érdekelt gazdatársadalom igen szép számmal.

A Falu Országos Földmives Szövetséget a forradalom utáni időkben alapította meg nagyatádi Szabó István és Rubinek Gyula. Azóta szép sikerrel foglalkozik minden a falu fejlesztését, a falusi nép gazdasági és művelődési előbbrejutását célzó problémával. E célok szolgálatában rendeztesítették a Falu-napokat, melyeket az ország különböző részein, lehetőleg az elhagyatottabb községekben szoktak tartani. A Falu-napoknak az a rendeltetése, hogy az illetékes tényezők és a közvélemény figyelmét felhívja a falu elhanyagoltságára, annak bajaira és érdekeire. A falufejlesztési problémákat a Falu Szövetség vezetősége és kiváló szakelődők a falusi néppel a helyszínen ismertetik meg s így könnyebben alakul ki egy általános vélemény a magyar falu jövődjéről.

Bornemisza Miklós főszolgabíróról köztudomású, hogy minden lehetőséget megragad a Bodrogköz fejlesztése, felvirágoztatása érdekében. Olyan ember, aki csendben, feltűnés nélkül meg kitűzött célja felé. Ővé az érdem, hogy a Falu Szövetség tudomást szerzett a bodrogközi viszonyokról s elküldte ide kiváló vezetőit és szakembereit a Falu-nap megrendezésére. A Bodrogközön minden társadalmi vagy gazdaságpolitikai mozgalmat meglehetősen indolensen támogatnak. Az, hogy a Falu-nap mégis szépen sikerült s tartalmilag kielégítette a hozzáfűzött várakozást, jóleső érzéssel kell, hogy eltöltsön mindenkit, akinek a lelkéhez hozzátapadt a magyar jövő feletti aggodás.

Külön meg kell emlékeznünk dr. Weiss István miniszteri tanácsos személyéről, ki a Falu Szövetség lelke és szócsove. Weiss dr. hosszabb időt töltött külföldön, tanulmányozta az amerikai viszonyokat is s hazatérve, teljes energiával belefeküdt a magyar falu ősi problémáiba. Irodalmilag is nagy sikerrel, széles látókörrel tanuskodóan, foglalkozott a magyar társadalom problémáival. Ahhoz a maroknyi, csupa tűz, csupa fiatal-ságtól lelkes avant gardehoz tartozik, mely a falu műveltségének és gazdasági jólétének megalapozása után akar eljutni az igazi magyar demokráciához. Ez az ut még hosszú, fáradságos — de ha sok Weiss Istvánja akad a magyar ugarnak, elérí célját.

A Falu-Napról részletes tudósításunk a következő:

Január 17-én, szombaton az esti vonattal érkeztek meg a Falu Szövetség kiküldöttei: dr. Weiss István min. tanácsos, Radnóti István titkár, Balogh Kálmán a Hangya Szövetkezet cégvezető-igazgatója és Brózik Dezső berettyóújfalusi gazdasági iskolai igazgató. A vendégeket az állomáson Bornemisza Miklós főszolgabíró vezetésével a ricsei intelligencia és a község képviselő-testülete fogadta. Bornemisza főszolgabíró keresetlen szavakkal üdvözölte a Bodrogköz vendégeit. Weiss dr. válaszában kijelentette, hogy örömmel jöttek el, mert halomlásból ismerik azokat a szomorú viszonyokat, amelyek e határvidéken nehezítik az életet.

Este fél 8 órakor a Vécsey vendéglőben társasvacsora volt a vendégek tiszteletére, amelyen igen sokan vettek részt Ricse társadalmából. Vacsora után Sz. Szász Tihamér köszöntötte fel a vendégeket, elsősorban Weiss dr. miniszteri tanácsost, a Bodrogköz és a Bodrogközi Kulturegyesület nevében. Elsorolta a Bodrogköz bajait, ecsetelte azt a gazdasági és kulturális elmaradottságot, mely utját állja a Bodrogköz felvirágzásának. Ismertette a nép panaszait, különösen a földreformmal kapcsolatban s kérte a Falu Szövetség értékes segítségét. Dr. Weiss István megköszönte az üdvözlést, vázolta a Falu Szövetség eddigi tevékenységét s ígéretet tett, hogy a Bodrogköz állapotáról informálni fogja Budapestet az illetékes tényezőket. A társaság az éjjeli órákig együtt volt. Ennek során a jelenlevő kisgazdák módjuk volt a Falu Szövetség kiküldötteivel beható eszmecsere folytatni az őket érintő kérdésekről.

A szövetségi kiküldöttek vasárnap délelőtt 9 órakor a ricsei hősök emléktábláját koszorúzták meg. A szép számú közönség előtt dr. Weiss István nagyhatású beszédben emlékezett meg a falu hősi halottairól, kik az egész világ előtt híressé tették a magyar faj ősi erényeit és páratlan kötelességtudását. A mai nemzedéknek követésre ajánlotta ezt a kötelességtudást mint a szebb és jobb jövő biztosítékát. Egyszerű szavakkal és világos okjejtésekkel bizonyította, hogy minden téren szaporodó gondjaink szülőanyja a győzők által bután és brutálisan megsabott trianoni határ.

A világháború vitézei nevében vitéz Saáry Jenő m. kir. várnagy hazafiasságtól izzó, költői képekben gazdag és igen lendületes beszédet tartott. Majd Körmöndi István (biztos) levante szavalt s utána a Himnusz eléneklésével fejeződött be az ünnepély.

Röviddel utána, egyenyed 11 órakor ünnepélyes istentisztelet volt a református templomban. Tóth Bertalan cigándi káplán olyan tartalmas, magasszárnyalású ün-

nepi beszédet mondott, amilyent rég nem hallottak a ricsei templom százéves falai.

Délben közebed volt a Vécsey vendéglőben, amelyen a következők vettek részt: dr. Weiss István, Radnóti István, Balogh Kálmán, Brózik Dezső, Walter József gazdasági elnök Sárospatak, Leskó János Sárospatak, Baudiss Gyula vm. gazdasági felügyelő, Bencze András vm. népm. titkár, Engelberth Rezső vm. gazd. egyesületi titkár, Bornemisza Miklós főszolgabíró, vitéz Saáry Jenő őrnagy, Körmöndi Sándor bíró, dr. Takács László, Oláh István, Dudinszky György, Sz. Szász Tihamér, Patáky István, Miklós Ödön, Walton Róbert, Jancsó Kálmán stb.

Délután 3 órakor került sor a falufejlesztési értekezletre, amelyet a Sümeghy-iskolában tartottak meg. Már jóval az előadás megkezdése előtt zsufolásgig megtelt a terem a hallgatósággal úgy, hogy igen sokan künnszorultak. A Bodrogköz minden faluja és minden rétege szép számmal volt képviselve.

Az értekezlet Bornemisza Miklós főszolgabíró nyitotta meg. Üdvözli a Falu Szövetség illusztris képviselőit: dr. Weiss Istvánt és munkatársait Utalt Janka Péternek egy hasonlatára, ugymond: a nemzet viharvert fájának a falusi nép szolgálatja a hajszálgödökereket, amely nélkül elpusztul. Ugy látja, ezek az éltető gyökök egészségesek. De emellett a falu népének tanulni és művelődni is kell. Örömet fejezi ki, hogy akadtak olyan férfiak, akik életüket a falu bajainak tanulmányozására szentelik, akik ennek az eszmének tudósai, sőt apostolai, akik váltak s ő az egész Bodrogköz háláját tolmácsolja, azért, hogy most közeink is eljőttek.

Dr. Weiss István miniszteri tanácsos állt fel szólásra:

„Kedves Magyar Testvéreim! A sors kerekere keresztülgazolt rajtunk, — mondotta — itt vannak bajok, de ezek nemcsak a mi bajaink. Az egész világ jóformán válságban él, mert megbillent az 1914 év előtti egyensúly. A baj csirája már abban az időben feltalálható volt a rendkívüli ipari tulprodukcióban, mely telítette a piacot s mivel termelését elhelyezni nem tudta, a nagyhatalmak gazdasági surlódására s végezettül a világháborúra vezetett. A háboru pusztításai után csak még nehezebb lett a helyzet, az egységes birodalmak szétaprózása folytán, megannyi önálló termelő és fogyasztóterület képződött. Ebből következik, hogy az ipari állam az iparcikkeit, az agrár állam mezőgazdasági terményeit nem tudja eladni. Ehhez a gazdasági válsághoz most lelki válság is járul. A háboru az egész háborus nemzedék lelki eldurvulására vezetett, mindenki önzőbb, rosszabb lett mint amilyen volt. Megnőttek az igények, mert mindenki többnek akar látszani annál, a mi a ruházatban is nagymérvű luxus lett urrá.

De nem kell elcsüggednünk, — bizhatunk a nemzet kitartásában és tisztességében.

Az elmúlt évszázadokban a város és a falu nem egyformán, sőt egymás rovására fejlődtek. Magyarországon 1848-ig lényegében falusi állam volt: a 48 utáni osztrák kormány nem igen kimélte a falu népét, az pedig nem volt elég erős, hogy a kizsákmányolási törekvéseknek ellent tudjon állni.

1867 után valóságos kábulat fogta el az országot. A nyugat példája után kereskedelmet, gyár-ipart teremtettek szinte erőszakkal a semmiből anélkül, hogy ennek az előfeltételei meg lettek volna. Az egész jogrendszerünk hozzásimult ehhez a mesterséges merkantilizmushoz s így vált lehetővé, hogy élelmes és lelkiismeretlen vállalkozók a gazdák ezreit tették tönkre varrógéppel, cséplőgéppel stb. A városok lendületre kaptak. Ezeknek volt iskolája, kórháza, közüzeme, vasútja — de mindennek költségét a falu fizette meg, csak az a joga maradt, hogy legjobb fiait áldozta aztán fel a városnak.

Ez az igazságtalan eltolódás sokakat gondolkodásra késztetett. Mi lesz egy agrárállam sorsa, ha teljesen háttérbe szorul az ipar és kereskedelem mellett? Így kezdtek aztán vizsgálni a falu népét, a falu baját s így jöttek rá, hogy gazdasági rendszerünk elavult, nem azt s nem oly módon termelünk, ahogy az racionális lenne, hanem, úgy meg mindig, ahogy szépapáink. Pedig ma más feladatok előtt állunk.

E hibák egyik forrása, hogy a falusi ember a városi emberrel szemben nem részesül elég műveltségben. 1910-ben a férfilakosság alig egyhatod része végzett 6 elemi. A falusi nép táplálkozása is rossz, még olyanoknál is, akik egyébként jólétben élnek. Szórákozásuk semmi, pedig az emberek lelkivilága is fontos tényező.

A közigazgatás — sok hibája mellett — sokat tett a falu érdekében. A falu tovább kell fejleszteni, hogy a nagyobb műveltség tágasabb ismereteket s ezek nyomán gazdasági megerősödést hozzon létre.

Ez a megismerés hozta létre a Falu Szövetséget, nagyatádi Szabó István és Rubinek Gyula alkotását.

A továbbiakban kérte a hallgatóságot, hasson mindenki oda, hogy küzdjünk le az átkos magyar széthuzást s végre a falu foglal-kozzon önmagával. Mindenki tanuljon, olvasson, művelje a lelkét, mert a jövő gazdasági harcaiban csak a művelt gazda fog fennmaradni.

A viharos tetszéssel fogadott beszéd után Brózik Dezső gazd. isk. igazgató gyakorlati tanácsokkal szolgált dr. Weiss István okjejtéséhez. Példának felhozta Dániát, ezt a csepp országot, amely példát mutatói örök időkre, hogy kell a semmiből jólétet teremteni. Alkalmazkodni kell a viszonyokhoz. Ha nem kell a buza — ne termeljünk.

A „Bodrogköz” legközelebbi száma február 8-án jelenik meg.

Térjünk át más hasznothozó növényre, de elsősorban állattenyésztésre, mert ez mindig kifizeti magát. A Bodrogköz különösen alkalmas Jonathán-alma termesztésére, ezt kell felkapni, mert többet hoz, mint a buza. Aztán példákkel igazolva, a baromfi és tojástermelés, valamint az ipari növények jövedelmező voltára hívta fel az értekezlet figyelmét.

Balogh Kálmán Hangya-igazgató az értékesítés megszervezéséről beszélt igen talpraesetten s bejelentette, hogy a ricsei Hangya szövetkezet két hét múlva megkezdte a tojás és baromfivásárlásokat.

Az értekezlet hivatalos előadói után felszólt Walter József (Sárospatak), Bencze András népm. titkár, Oláh András (Cigánd), Oláh Gábor (Kisrosvány), Janka Péter lelkész (Nagyrosvány), Körmendy Sándor (Ricse), Szabó Bertalan bíró (Nagyrosvány), Kis-Kocsi István és Körmendy János Ádám (Ricse). Valamennyien aktuális gazdasági problémákat hoztak felszínre. Különösen dicsérendő a gazdafiatalosság két tagjának: Oláh Gábornak és Körmendy János Ádámnak felszólalása, akik itt is derekasan megállták a helyüket.

Dr. Weiss István az elhangzottakról jegyzeteket készített s ígéretet tett, hogy a Falu Szövetség minden eszközzel támogatni fogja a Bodrogköz ügyeit.

Este 7 órakor ugyanott Radnóti István titkár vetítettképekkel tartott előadást tartott a német falvakról nagy publikum részvételével.

A kerület képviselője báró Láng Boldizsár, aki állandó kontaktusban van a Falu Szövetség intéző köreivel, váratlan külföldi vendége érkezvén, nem tudott a Falunapon eredeti szándéka szerint résztvenni.

Arató István.

H I R E K

— **Miniszteri elismerés** Tanügyi, körökből vettük az alábbi hírt: A Vallás és Közoktatásügyi Miniszter elismeréssel tüntette ki Bodrogköz egyik legkiválóbb tanítóját, Kántor Mihály cigándi ref. ig. tanítót a pedagógiai szemináriumokon végzett fardadhatatlan sikeres munkájáért. Ezen elismerés nemcsak a Bodrogköz tanítósa körében, hanem társadalmi és felekezeti különbség nélkül nagy örömet váltott ki mindenből, aki csak ismeri a kitüntetettet, mint embert, s mint ideális rátermett tanítót és a modern pedagógia képviselőjét. Pedagógiai szemináriumokon végzett munkájával, elméleti fejtegetéseivel és gyakorlati tanításával nemcsak a tanítósnak, hanem a jelenlevők mindegyikének felejtethetetlen élményt szerzett. A falujában kifejtett fardadhatatlan kultur működéséről nem szólva, mert azok mindenki előtt ismeretesek. Kívánjuk, hogy Kántor Mihály ezen jól kiérdemelt elismeréssel az emberi kor legvégső határáig tanítson, neveljen, szegény megcsontított hazánk javára, hogy a többi ilyen kántormihályokkal a megvalósuláshoz közelebb hozzák álmunkat az integer Magyarországot. (Sch. E.)

— **Áthelyezés.** Legeza Ödönt, a csékei g. kat. egyház lelkészét illetékes egyházi fenhatósága a nyiradonyi plebániára helyezte át. Ezzel az áthelyezéssel, 16 évi küzdelmes várakozás után végre meg-

felelő, népes és kiterjedt plebániához jut Legeza Ödönt, akinek távozását a Bodrogköz lakossága, felekezeti különbség nélkül, őszintén sajnálja.

— **A Bodrogközi Ipartestület könyvtárt kapott ajándékba.** A Bodrogközi Általános Ipartestület az elmúlt évben azzal a kérelemmel fordult a Földművelésügyi minisztériumhoz, hogy az iparosítás kulturális fejlődését segítse elő könyvadománnyal. Ezt a kérést báró Láng Boldizsár képviselő tolmácsolta a minisztériumban még pedig kellő eredménnyel. Az Ipartestület most kapta kézhez a minisztérium leiratát, mely szerint egy 110 kötetes népkönyvtárt kap ajándékba. A felelős könyvtárnok megválasztása s a könyvtárszabályzat aláírása után az Ipartestület szekrényvel együtt birtokába jut ennek az értékes könyvtárnak.

— **A monyhái szeszyár megkezdte üzemét.** Amint már megírtuk a monyhái gróf Mailáth-féle szeszyár berendezési munkálatai december utolsó napjaira befejezést nyertek. A próba főzések sikeres megejtése után a hó első napjaiban megindult az új üzem. Ezidő szerint a gyár burgonyát dolgoz fel.

— **Bk. G. Vasut utazási kedvezménye.** A Bk. G. Vasutról általánosan tudott dolog, hogy a közönség érdekeit nem viseli túlzottan a szíven. Évek hosszú sora óta sem tarifális, vagy menetrendi, sem kényelmi, sőt még higiénikus szempontból sem adta tanujelét előzékenységének. Annál meglepőbb, hogy most olyan utazási kedvezményrel állt elő, amit nem is kért a Bodrogköz népe. Ugyalátszik ráeszmélnék ott is, hogy, ha kapni akarnak, hát elsősorban nyújtani is kell valamit a lakósnak. Január 18-ától kezdve ugyanis menettérti jegyeket ad ki a vasut és pedig tagadhatatlanul jutányosabban a rendes tarifánál. Például: Ricse—Sárospatak oda-vissza 2 P. 70 (4 P. helyett) és Ricse—Sátoraljujhely 2 P. 90 fill. (4 P. 40 fill. helyett.) Ezt a kedvezményt a vasut, ahhoz a feltételhez köti, hogy a visszautazásnak az odaútas napján kell megtörténnie. Miután ez a menetjegyekedvezmény a vasut merev tarifapolitikájának megváltozását jelenti, s egy frissebb, realisabb szellem beköszöntését sejteti, örömmel üdvözöljük, bár a mai teljes pénztelenségben, amikor csak végveszély esetében ülnek az emberek vonatra, alig fog nagyobb forgalomemlékedést jelenteni. Évekkel ezelőtt kellett volna megcsinálni. Nem mulaszthatjuk el rámutatni arra, hogy ez a menetkedvezmény sokkal üdvösebb volna, ha a jegyváltástól számított 24 órán belüli utazás esetén is érvényes volna, mert sokan mennek be a délutáni és esti vonattal a megye székhelyére stb. semmint hajnalban álmosan zötyögtessek magukat halálra.

— **Hymen.** Löwenkopf. Adolf és Deutsch Rózsika e hó 25-én tartják esküvőjüket Csapon a Korona nagyszállóban.

— **Téglás Balázs balesete.** Könnyen végzetessé válható szerencsétlenség érte e hó 16-án Lácán Téglás Balázs v. törvh. bizottsági tag, kisbirtokost. A 63 éves öreg úr, fiatal csikóival éppen a mezőről tért be a faluba, amikor lovai egy arra haladó autótól megbokrosodva Téglás Balászt magukkal rántották. A válla kifiamodott és súlyosabb zúzódást

szenvedett. A gyorsan előhívott dr. Takács László járásorvos vette gondozásba a sérültet, akinek állapota már javulóban van.

— **A téli vadászatok.** E hóban folytak le a hagyományos „nagy” vadászatok a Bodrogközön. És pedig 12-én gróf Sennyei Bélánál Nyilakpusztán, 14-én ifj. Mailáth József grófnál Monyhán, 15-én a járszói prépostság budahomoki uradalmában. Tehát napokig ropogott a puska s hallatszott a hajtok szárainak lármája, míg kelettől nyugatig levadászták ezt a földterületet a Bodrogköz Nimródjai. — A 12-iki nyilaki vadászatot résztvettek: gróf Sennyei Jánosné, gróf Sennyei Anna, ifj. gróf Mailáth Józsefné, gróf Sennyei János, ifj. gróf Mailáth József, gróf Sennyei Pál, Bornemisza Miklós, Gerhardt Ármán, Ciganyi Géza, Gallotschik István, vitéz Saáry Jenő, Diószeghy György, Ciganyi György és László stb. Esett 670 nyul. (A 13-án tartott szűkebb családi vadászatot szintén 300 drb.) — A 14-iki monyhái vadászatot résztvettek: báró Waldbott Frigyesné Mária Alice kir. hercegnő, ifj. gróf Mailáth Józsefné, gróf Sennyei Pál, gróf Sennyei Anna, gróf Sennyei Jánosné, id. gróf Mailáth József, ifj. gróf Mailáth József, báró Waldbott Frigyes dr., gróf Sennyei János, Bornemisza Miklós, Gallotschik István, vitéz Saáry Jenő stb. Esett 630 nyul. — A 15-iki budahomoki vadászatot 28 puskás vett részt, köztük Széll József főispán és Kovács Lajos rendi kormányzó. Esett 635 nyul.

— **A Szegehy birtokot mégis csak eladták.** Hetek óta jött, ment a hír a Szegehy birtok eladásáról. Egyik nap a beavatottak úgy tudták, hogy perfekt a vásár, másnap jött a cáfolat. Beavatott forrásból szerzett értesülésünk szerint, Bosnyák Ivánné sz. Miklós Ilona mint a birtok tulajdonosa egy megszállt területi csoportnak eladott 500 kat. holdat a birtokból. Ezt a kihasított részt a sárospataki róm. kat. plebánia kapta meg a vevő konzorciumtól a megszállt területen: Kövesden levő hasonló birtokának cseréjeképpen. A még fennmaradó 180 kat. holdat felajánlották a kis és nagyrosványi földműveseknek. Hogy a mai nehéz viszonyok mellett a parcellázás sikerrel járhat-e az nagyon kétséges.

— **A népszámlálás eredménye.** Az 1930. évi népszámlálást tudvalevően e hóban 1. és 10-e között ejtették meg. Az általános eredményt következő számunkban közöljük. Egyelőre annyit, hogy általában örvendetes szaporulat állott be. Így a járás székhelyén: Ricse a lélekszámnövekedés 35%. Az 1920. évi 2026 lélekszámmal szemben ma 2704 lakosa van Ricseinek.

— **„Ricse 7546¹/₄ Miles.”** Ricseinek egyik főnevezetessége, hogy tudvalevően itt született a film amerikai királya: Zukor Adolf. Zukor 14 éves korában vándorolt ki Ricseről mint árva kisfiú s rátermettségével szorgalmával s nem kis szerencsével olyan karriert futott meg, amelyre — ha olyan szerény nem lenne — válgig büszke lehetne. Mi ricseiek tagadhatatlanul büszkéek vagyunk rá, annál is inkább, mert ott a messi idegenben, mérhetetlen vagyona mellett is, szeretettel őrizte meg szülőhá-

zája emlékét. A Színházi Élet legújabb számában egy fényképet közöl. Zukor Adolf áll a hollywoodi hatalmas gyárának kapujában. A földben egy oszlop, az oszlopon egy nagy tábla, rajta a felírás: „Ricse 7546¹/₄ Miles.” Ez azt jelenti, hogy ahol a gyára van, az a tengereken, az a hely 7546¹/₄ mértföldnyire van az ő kicsiny szülőfalujától Ricsetől. Hát nem megkapó ez a szeretet? Ha a ricseiekben volna egy kis ötletesség, felállítanák a hollywoodi tábla mását a Zukor Adolf szülőháza előtt ezzel a felirattal: „Hollywood 7546¹/₄ mértföld.”

— **Értesítés.** Értesítjük lapunk olvasóit, hogy a Társadalombiztosító Intézethez szóló ki- és bejelentések ezentúl a Bodrogközi Ált. Ipartestületnél eszközölhetők. Így a ki- vagy bejelentők postaportó megtakarítást érnek el.

— **Glück Samunak nincsen szerencséje.** Ma mindenkinek rosszul megy. Még a Friedman Menyusnak is, a „Hajnal”-nak. Pedig ő ragasztott nevéhez hiven mindig hajnalban kelt s szorgalmasan igyekezett a négy gyermekének kenyeret keresni. De haszontalan. Ricse is eljutott a dekonjunktura s a Friedmann Menyus kis boltocskája dobrakerült. Jan. 22-én a szomorú aktusra összejöttek egy néhányan, de venni senki sem akart. „Nem szabad megvenni amihez könny és átok tapad” mondogatták. Így aztán érthető, hogy 3 kiló Franck kávé 1 P 60 fillérért, 9 meszlő és 4 ecset 3 P 50 fillérért s az egész berendezés 6 P 40 fillérért kelt el. Összegezték összesen 48 pengő 05 fillér! Ugy látszik, ennyit ér ma egy falusi szatócs szőröstől-bőröstől. Hajnal Menyust Glück Samu sátoraljujhelyi cég vitte árverésre. A Glückeknek van egy Sándor nevű fiuk. Ügyvéd. Hadd keressen, gondolták. No de az egyesült Glücköknek ezuttal nem volt szerencséjük. 200 P és járulékaik erejéig árvereztek. Befolyt 48 P 05 fillér. A végrehajtó előkelően autón száguldott a tett helyére. Költsége 13 P 04 fillér. Ami maradt, arra Ricse község tette rá a kezét adóhátrálék címén. Találós kérdés: Mennyit keresett hát az árverező cég és Glückéktől a fiu?

Szerkesztői üzenetek

Bazsalikumnak. Most már minket pécezett ki névtelen levélíró dübe? Hagyjon békét nekünk bájos ismeretlen, mert bizlsten, ha megharagít, leborotváljuk a szakállát. Még pedig hab nélkül. Ezen aztán többet Allah se fog segíteni.

K. I. Cigánd. A marhalevél illetéke fél évesnél fiatalabb malacok után 10 fill. Ennél idősebb vagy hizott sertés után 60 fillér.

Ricsei kételkedő. Azt írja ön: „A cigándi kisap vasárnap beszéde az egész faluban nagy tetszést aratott. Ha egy ilyen káplánra tethetne szert Ricse, hát boldog lehetne.” A magunk részéről helyeselhetjük bár a levelében foglalt többi mondani-valót is, de egyházi dolgokba nem szólhatunk bele, még közérdek címén sem. Nem illik. Különben is tudunkkal a ricsei káplánság ügye évek óta felszínre van s előbb-utóbb be is lesz töltve.

FUTOR

(szénsavas takarmánymész)
csontképző tápszer állatoknak.
Gyártja: CHINOIN Rt.
Kilogramma 36 fillér.
Gyógyszertár: Ricse.